

עפ"ג 18916/01/15 - שרית בר אל יוקר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 18916-01-15 בר אל יוקר נ' מדינת ישראל 10 מרץ 2015

לפני:

כב' השופט יעקב שפסר, אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן,

כב' השופטת מיכל ברק נבו

שרית בר אל יוקר

המערערת

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד יערה רשף

ב"כ המשיבה עו"ד קרן לוי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט אבי היימן, סגן הנשיאה) מיום 15/12/2014 בת"פ 44077-02-13 לפיו הורשעה המערערת על פי הודאתה בעבירת גניבה ונדונה למאסר על תנאי וחתימה על התחייבות.

הערעור מופנה כנגד הרשעתה של המערערת.

רקע הרשעתה הינו אירוע מיום 29/6/2012 עת גנבה מחנות סופרפארם בנס ציונה, שני מיכלי קרם שמחירם הוא כ- 3,100 שקלים. לאחר שתלשה מהם את זמזמי הבטחון.

בהתאם להסדר דיוני בין הצדדים בבית משפט קמא, נשלח עניינה של המערערת לבחינת שירות המבחן, תוך שהמדינה הודיעה שעמדתה היא להרשעה.

שירות המבחן אכן הגיש תסקירו אותו ניתן להגדיר בהחלט כחיובי והמלצתו הייתה המנעות מהרשעה תוך השתת של"צ וצו מבחן, על רקע היות המערערת אישה בעלת אורח חיים נורמטיבי, חסרת עבר פלילי, אשר עברה את העבירה על

עמוד 1

רקע קשיים רגשיים ולא על רקע דפוס התנהגות עברייני ואף הביעה חרטה.

בגזר דינו של בית משפט סוקר הוא את מכלול ההליכים וטענות הצדדים וכן היה ער למפורט בתסקיר שירות המבחן והמלצותיו. עם זאת לא מצא לנכון לקבל את המלצת שירות המבחן, זאת נוכח הכללים הנהוגים בעניין זה אשר לדעתו אינם מאפשרים להמנע מהרשעה בעניינו.

דומה כי ב"כ המערערת אכן לא הותירה אבן על אבן וטענה כל שניתן היה לזכות מרשתה, במסגרת הודעת ערעור מפורטת ומקיפה שהגישה. תמצית טיעוניה היא כי שגה בית משפט משלא התייחס למכלול הנתונים שהוצגו לו לרבות קבלת אחריות מלאה, העדר עבר פלילי, העדר מאפייני אישיות עבריינים, רקע ביצוע העבירה, פגיעה קונקרטית בתעסוקה והמלצת שירות המבחן. בהודעת הערעור שהגישה מביאה ב"כ המערערת דוגמאות ממקרים אחרים בהם נמנעו בתי המשפט מהרשעה.

בנסיבות אלה טוענת היא כי הרשעתה עולה כדי הפלייתה ומנוגדת למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

עוד טוענת היא כי צפויה למערערת פגיעה קונקרטית בתעסוקתה והוסיפה והאירה את עינינו כי מאז האירוע פוטרה המערערת ממקום עבודתה כשנאמר לה שביטול הרשעה יש ויביא לחזרתה לעבודה.

פגיעה בתעסוקה אף נלמדת מדבריה נוכח גילה של המערערת ועבודתה במשרד העוסק בסחר יהלומים בבורסה אשר הרשעה לא תאפשר קבלת תג בורסה וממילא תביא להפסקת עבודתה ולסיכויים קלושים למציאת עבודה חלופית.

לבסוף סוקרת ב"כ המערערת בהרחבה את תמונת חייה של מרשתה, אשר נוכח צנעת הפרט נמנע במסגרת זו מפירוטה.

המדינה מתנגדת ומבקשת לדחות את הערעור. תמצית טיעוניה היא כי עניינה של המערערת אינו נופל ממסגרת המקרים המאפשרים המנעות מהרשעה הן מבחינת מהות העבירה והן מבחינת נסיבותיה האישיות.

לאחר שעיינו בתיק בית משפט קמא, בתסקיר שהוגש ובפסק הדין, וכן שמענו את טיעוני הצדדים, לא מצאנו מקום לערעור.

כידוע המנעות מהרשעה היא חריג לכלל ונקבעת במקרים מיוחדים, חריגים ויוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה לבין חומרת העבירה, מקרים בהם רב הנזק על פני התועלת באופן ממשי. בסדרת פסקי דין שיצאו תחת ידו של בית המשפט העליון נקבע כי שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם יורשע בעבירות שיוחסו לו, זהו הכלל ואילו חריג שבחריגים לכלל מותר בידי בית המשפט סמכות להמנע מהרשעה במקרים יוצאי דופן (רע"פ 4079/10 מיום 23/8/2010 ועוד).

בפסק הדין המנחה בסוגיית ההרשעה נקבע כי ראשית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה המאפשר לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (ע"פ 2083/96).

איננו סבורים כי התקיימו שני התנאים בעניינו. באשר לאופי העבירה, מדובר לצערנו בעבירות נפוצות ובעניין זה יש בהחלט ממש בהערת בית משפט קמא בשולי פסק דינו בדבר נסיונו במקרים אלה. עונש המאסר בין 3 שנים הקבוע

לצידה של העבירה מלמד אף הוא על התייחסות המחוקק כלפיה.

ערך הגניבה אף הוא אינו ניתן לזלזול, וזאת על אף שהמערערת נתפסה והרכוש הוחזר. איננו סבורים איפא כי אפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. כן לא שוכנענו מהפגיעה החמורה הנטענת בעניינה של המערערת ומעבר לטיעונים בעל פה בעניין זה, לא הוצג כל מסמך שיש בו כדי לבסס את אותה פגיעה נטענת. קושי עתידי במציאת מקום עבודה משותף למרבה הצער למרבית הנאשמים ולא שוכנענו בייחודה של המערערת שבפנינו המצדיק החרגתה בעניין זה.

נוכח האמור לא נוכל לקבל את הערעור והוא נדחה.

ניתן והודע היום י"ט אדר תשע"ה, 10/03/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

**יעקב שפסר, שופט
אב"ד**